

NORDLAND TEATER

**FRITT FALL
FRA FJERDE**

AV DARIO FO

unglesøktekky - as politet stillet
støtt politet - as politet stillet

FRITT FALL FRA FJERDE

Av Dario Fo

overgangs. Vold fra justisdep
Følt i rold. for land intro
etter prøvende
rettsikkerhet.
historieman: 16g

Bearbeidelse: ANNE G. DIGRANES,
STIG BANG, OLA MOUM

Regi: OLA MOUM

Scenografi: CARSTEN ANDERSEN

Oversettelse: STIG BANG

‡ Den gale: THOMAS FASTING

Overinspektør Calabresi: JAN ERIK AUNE

Inspektør Pissani: MARIT HAMDahl

Inspektør Bertozzo: THOR AAMODT

Betjent 1: THOMAS FEARNLEY

Betjent 2: THOMAS FEARNLEY

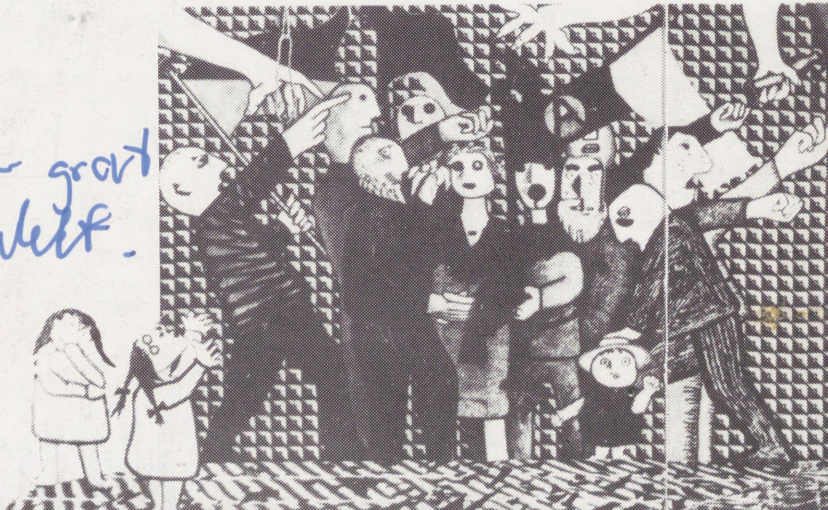
Journalist Maria Feletti: LIV STEEN

Troender
Taliens:
skrik
Oslo smusspise
1 mann
Kuste
smutten over
skuldere.

Musikk/sangarrangementer:

BODVAR DROTNINGHAUG MOE

Spiller for godt
daily direkt.

Illustrasjon:
Baj - 1970.

slg i at nedløyen finne
desa dialekt, feke snakke

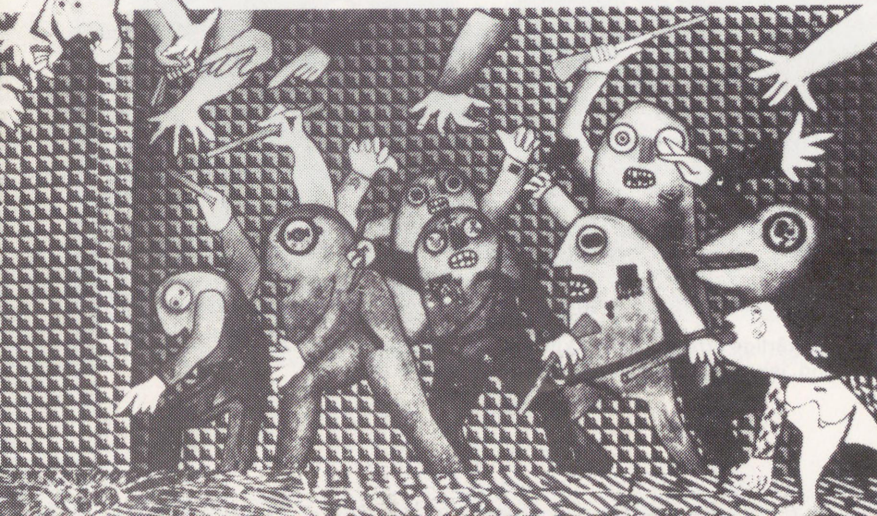
Bunnen i dialekt. Teater
er fullt ut når teater består
kun av folk fra O-b, Bege &
Bendheim

Masker og hår: **SVEN HENRIKSEN**
Håndgemeng og bruduljer: **MORTEN KROGH**
Fotograf: **GEIR PEDERSEN**
Plakat: **CARSTEN ANDERSEN**
Komstymer: **KARI BRITT NILSEN**
Dramaturg: **ANNE GULLBJØRG DIGRANES**
Produksjonsleder: **LARS GAUSTAD**
Lysmester/prod.ansv.: **FRANK JOHANSEN**
Lydtekniker/inspient: **FRANK BERG**
Maler/rekvisitør: **BJØRN WIGGO STORBRÅTHEN**
Snekker: **ELISABETH ROGSTAD**
Scenetekniker: **RUNE PAULSEN**
Sufflør: **ANNE GØRILL NYBORG**

Forretningsfører: **YNGVE KARLSEN**
PR/Organisasjonssekr.: **ARTHUR EIDSAUNET**
Administrasjonssekr.: **AUD BJØRNMYR**

Grafisk formgivning: **OLAV MARTIN OLSEN**
Trykk: **A/S RANA BLAD**
Ansvarlig utgiver: **Allmøtet v/ARTHUR EIDSAUNET**

Dahl's
nerdland

Forviklinger, farse... latteren som våpen?

«No må eg flir», sa brura; brurgommen drukna på heimtur fra kjerka.

Når det blir som verst, er latteren like god å ty til som tårene. Men humor er som kjent ingen spøk. Det er ikke tilfeldig at Norges mest berømte vitseblad het Vepsen.

Den 15. desember 1969, klokka 24.03, faller en italiensk anarkist ut fra et vindu i fjerde etasje ved politihovedkvarteret i Milano. Et par timer seinere erklærer legene at han er død.

Går det overhode an å lage noe morsomt om en slik hendelse? Dario Fo har klart det. Han griper tak i bortforklaringene, kameraderiet og løgnene som ble brukt da politiet skulle hvitvaskes. Rundt disse forklaringene spinner han et utrolig nett av komiske situasjoner. To kald-

blodige mordere vakler hjelpeløse omkring og vikler seg inn i verre og verre floker. Til slutt er de bare latterlige. Og vi ler. Men i bakhodet ligger forhåpentligvis spørsmålet om lovens voktere også trenger voktere, både i Milano, i Maridal og i Holmestrand.

Vi skal ikke overdrive latterens betydning. Ingen kan le en Ayatollah Komeini av tronen. Men den barske humoren kan holde livsgnisten ved like, hos fangene på Grini, i rasjoneringskøene i Sovjet, på «smile-kurs»-vennlige byråkratkontorer. Ingen hersker sitter trygt hvis hele folket ler av ham. Og da kan vi tillate oss å fabulere hvordan det ville gått hvis Hitler hadde mistet bukse under Nürnberg-paraden i 1934.

Stig Bang

Milano 1969: Vilkårige arrestasjoner i kjølevannet av opptøyene. Mannen arrestert for å bære munnbind, jenta for å ha uttalt: Politiet er voldsomme.

Født m. Liv steen sp. ut på nordlandsk
fødløse dietarert av dialekt - bunnklanger.

hcs
alderm

Fornøyelse?

Dario Fo:

«Fritt fall...» er aktuelt!

«Med sin undertrykking, sin forfølgelse og sine mord sørger makthaverne for at stykket stadig holder seg levende og like aktuelt», sier Dario Fo til Nordland Teater, i et intervju som skuespillerne Tina Hartvig og Sergio Rubini gjorde med Dario Fo i Roma 7. september i år.

På spørsmål fra Nordland Teater om hvordan han ville gjøre det hvis han skulle sette opp «FRITT FALL FRA FJERDE» nå, svarer Dario Fo:

«Det første jeg ville gjøre var å bruke noen av prøvene på å fornye stykket, - tørke støvet av det. «Fritt fall fra fjerde» er skrevet i 1969, og tiden har utvilsomt gått sin gang. Det neste jeg ville gjøre, og det aller viktigste, var å prøve forestillingen med publikum, og få deres reaksjoner på stykket. Så ville jeg utifra publikumsreaksjonene gjøre de nødvendige forandringene i stykket».

Tilhørte du anarkistene i Italia da du skrev stykket?

«Nei, jeg har aldri vært anarkist, eller

medlem av noen anarkistisk gruppe, selv om også jeg forsøker å nå Utopia».

Hvem har du brukt som modell for «Den gale»?

«Det er ikke bare «Den gale» som har sin modell, - alle rollene har sine modeller fra virkeligheten. Stort sett fant jeg dem i saksdokumentene fra rettsakene. «Fritt fall fra fjerde» er nemlig sannheten fra 1969 i Commedia dell'Arte-form.

«Den gale» møtte jeg tilfeldigvis på havnen i den lille italienske byen Cesenatico. Plutselig begynte en ukjent mann å fortelle meg om sitt liv, som han periodevis hadde levet på psykiatriske klinikker. Han fortalte at han spilte forskjellige «roller», som tildels gjorde det nokså ubehagelig for myndighetene, og derfor var han også blitt forfulgt. (En av rollene hans var «le-gen»). Han var en utmerket lege, mente han, og hadde hjulpet flere medisiner-studenter frem til eksamen).

Det var da jeg møtte denne mannen, og satte ham i forbindelse med rettsdokumentene, at jeg forsto at det er den gale som er den friske».

Hvorfor har du brukt den groteske formen, ville det ikke være mer nærliggende å skrive en tragedie?

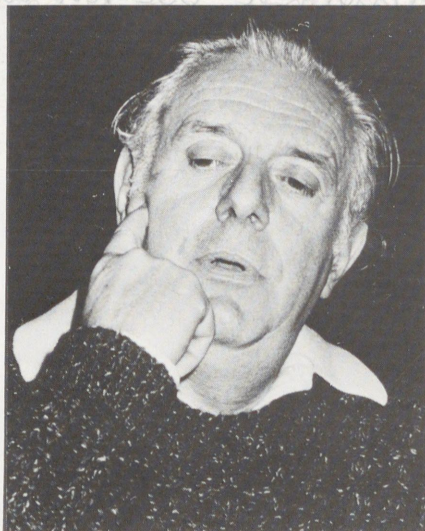
«Tragedien er en form som produserer medfølelse og innlevelse hos publikum. Den groteske , som er fasen etter tragedien, gir derimot publikum muligheten til å forstå. Denne formen er mer kritisk og dialektisk, og trenger dypere ned i sitt tema.

Er den groteske formen like gangbar i dag, eller har virkeligheten tvunget fram nye former?

«Etter min mening har teatret alltid hatt, og har fremdeles bare to muligheter: Den groteske/satiriske formen, eller tragedien. Jeg har absolutt sympati for tragedien, og innser at den har sin funksjon, men selv motstår jeg ikke fristelsen til å bruke det satiriske».

Hvordan er arbeidssituasjonen for deg i Italia i dag?

«Den er langt fra enkel! Det er et helt ingenmannsland mellom meg og makt-

haverne. De gjør sitt aller ytterste for å eliminere meg fra kartet. Det siste store mottrekket var foreksempel å ta fra meg teatret mitt i Milano.»

Så du er ikke blitt borgerskapets narr?

«Neida. For borgerskapet er jeg ikke spiselig. Var jeg ufarlig, skulle jeg bli pakket pent inn i cellofanpapir, og så bli tygget og svelget som en liten karamell. I dag ble jeg forresten, for andre gang på rad, nektet innreisetilatelse til USA, hvor jeg var blitt invitert til et intervju sammen med forfatteren Marques. Dette tiltross for at amerikanske organisasjoner hadde appellert til myndighetene».

Hvilket råd vil du gi til Nordland Teater som jobber med stykket akkurat nå?

«Alltid å huske på at stykket kommer fra en sannhet og en tragedie».

Takk for intervjuet, vi har gleden av å invitere deg til premiéren i Bodø 10. oktober, sammen med din kone Franca Rame.

«Ja takk, flott, det hadde vært spennende. Jeg tror jeg har anledning i den tida, jeg vil gjerne komme.»

Foto: Jon Hauge,
A-foto, Aftenposten

Arnstein Øverkil, politiinspektør i Asker og Bærum politidistrikt, har hatt ansvaret for etterforskning i flere saker mot politifolk (bl.a. i den såkalte Maridalsaken). Vi ba han lese «FRITT FALL FRA FJERDE», stilte noen spørsmål, og her er det hyggelige svarbrevet:

ASKER OG BÆRUM POLITIKAMMER

TELEFON 02) 54 09 00
BANKGIRONR 5130 05 05750
POSTGIRONR 5019969

J NR

19

1301 SANDVIKA
MALMSKRIVERV 2 4
POSTBOKS 515

13. september 1984

A/S NORDLAND TEATER

Arthur Eidsaunet

Kino-teatret

8600 MO

Jeg viser til flere samtaler. Jeg har justert innledningen en smule, og jeg har forsøkt å besvare de to første spørsmålene som du har stilt. Det tredje, som angår "Holmestrandsaken", synes jeg det er svært vanskelig å besvare for så vidt som jeg intet har hatt med saken å gjøre, samtidig som den fremdeles er strafferettslig uoppgjort.

Min umiddelbare kommentar er at jeg ikke kjenner meg igjen. Riktignok er forholdene annerledes og problemene andre og vanskeligere i det land stykket henter sitt tema fra, men uansett tror jeg ikke norsk politi ville ha gitt inspirasjon til Dario Fo.

I vårt land rekrutteres også politiet fra alle sosiale miljø, og vi er derfor - på godt og vondt - et forminsknet bilde av folket. I tillegg har de fleste politimenn i vårt land oppgaver som er så vidtspennende at vi er for "generalister" å regne. Ikke minst må vi i vårt daglige arbeid nyttiggjøre oss "myke verdier" i en rekke problemløsnings-situasjoner.

Problemer med voldsbruk i tjenesten forekommer også i Norge, men i svært beskjeden grad. Her er det nødvendig at vi skiller mellom lovlig, nødvendig maktanvendelse, og maktbruk som i tid og styrke går lenger enn det som er nødvendig for å bringe en situasjon under kontroll. Det er den siste typen også vi i politiet prøver å hindre får innpass. De meget få saker vi har hatt, viser at problemet er svært lite. Samtidig tror jeg det er vesentlig at vi, som tjenestegjør i et statsorgan som lovlig kan utøve makt, bl.a. fysisk sådan, stadig må være klar over, og minne oss selv om, at maktposisjoner kan misbrukes. Vi må heller ikke være hårsåre for kritikk som kommer fra rekker utenfor egen etat. Åpenhet og kritisk vurdering av politiets arbeidsmetoder er nødvendig, for å opprettholde gjensidig tillit mellom politi og publikum.

Det siste er vi i politiet svært avhengig av. Vi skal ikke akseptere enhver usaklig og uberettiget kritikk, men for min egen del tror jeg at for eksempel den debatt som fulgte i kjølvannet av en politivoldsundersøkelse i Bergen for et par år siden - selv så overdreven og uriktig den måtte være - hadde den positive effekt at politiet virkelig innså hvor vesentlig det er at politiet opptrer sobert, og at alle i politiet må være med på å luke ut enhver brutaliseringstendens.

M. v. h.

Arnstein Øverkil

Milano er ikke Norge men Maridalen er det

- *Det vet ikke jeg!*
- *Hørte ikke noe!*
- *Så noen ting? Nei!*
- *DET har jeg aldri sagt.*

1978.

20. januar. To ungdommer i stjålet bil forfølges av 5 politibiler med 10 polititjenestemenn og 1 politiskoleelev.

Jakten ender på en snuplass i Maridalen, og ifølge seinere avhør var det «ingen problemer under arrestasjonen».

Allikevel bringes de to ungdommene inn med kjevebensbrudd og kravebensbrudd.

Vi så ingenting. Hørte rop om hjelp?

Fra hvem? Aner ikke.....

1979

En politimann vedgår bruk av vold mot én av ungdommene, får ei bot på 1.000 kroner.

Ellers? Nei, jeg så ikke noe spesielt....

1980.

Tre tiltales for vold, én innrømmer falsk forklaring, politiskoleeleven (som for lengst er ferdig med skolen) blir «oppdaget», — ingen har tidligere fortalt at han var med —. Han avgir fyldig forklaring. Bl.a. at han på nedtur fra Maridalen fikk beskjeden «du behøver helst ikke snakke om det du har sett». Pga. alle de nye opplysningene må saken utsettes.

Så at en slo, men husker ikke hvem det var. Ellers var alt som vanlig....

Febr. 1981.

Ny runde. Avtalt spill/tåkelegging innrømmes.

«Vi ble enige om å holde kjeft! — hadde møter om det, første gang 22. januar 78, så i desember 1978.»

Forklaringene spriker enda mer denne gangen.

Full frifinnelse.

I domspremissene sies det: «det er umulig å finne sannheten».

Sept. 1981

Samtlige 10 tiltales for falsk forklaring. Oslo politikammer vil fremdeles ikke sunderere de 10, justisdepartementet gjør det.

Stadig flere innrømmer å ha holdt tilbake opplysninger, allikevel: Full frifinnelse

— Statsadvokaten anker dommen, den er innom Høyesterett, men blir tatt opp på nytt i

1982.

Eidsivating lagmannsrett. Nå er 7 igjen, tiltalt for falsk forklaring. De frifinnes.

— Han som allerede i 1979 vedgikk voldsbruk, og fikk bot, sa etter frifinnelsen:

«Jeg tilsto at jeg slo. Urettferdig at jeg var tiltalt for falsk forklaring. Mente de andre burde si fra, feie for egen dør.»

Feie for egen dør gjorde de, så grundig at saken antakelig fortøna seg som tåke for de som prøvde å etterforske.

Kanskje det er likheter med Milanopolitiets første første-versjon av det frie fallet, eller andre første-versjonen eller var det andre andre-versjonen?

Det har ikke jeg sagt.

Jeg var ikke tilstede, kanskje var jeg på do da denne artikkelen ble skrevet til og med.

Ingen vet, jeg husker intently «spesielt».

Arthur Eidsaunet

Sitatene i kursiv er hentet fra NTB-meldinger under rettsakenes gang.

Rød: - akkurat utspilt.

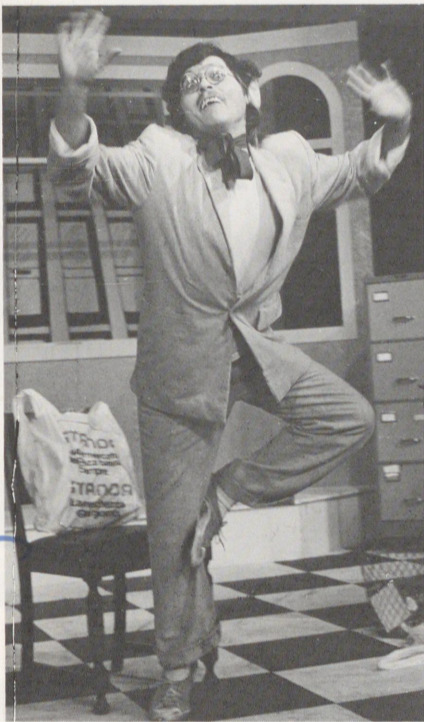
ikke blekk

*slap-srik, men behøver ikke
gjøre opp til slapp-srik - baklengs
+ 2. akt film - baklengs*

*+ samtidig fjerne løsninger -
autoritets kamp seg imellom
ferdes med arkivvokap.*

...er også anstaltet.
...abonit...

Lider av rollesyke.
Thomas Fasting

Kassett.
Hva ønsker
der av politivald.

Bilder fra prøvene

er gjen
med teater
sminke (ala
italiano)

provaser for en holdning
i befolkning for styrt
t. Hat mot anarkisten
terrorisme -

«Professor Psykiatri?» «Ja, 16 års praksis»
Thomas Fearnley, Thor Aamodt og Tho-
mas Fasting.

tog-tape ses;
den ledning...

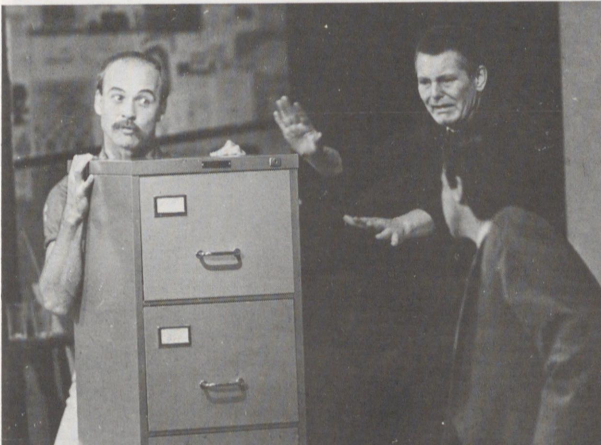
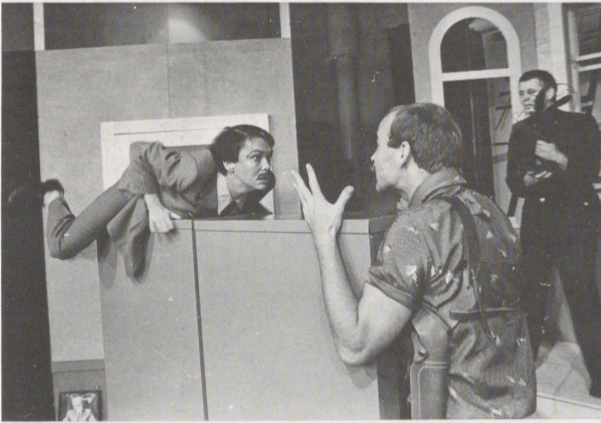

«Tror dommeren det? Jasså, vet han...». Marit Hamdahl, Thomas Fearnley, Jan Erik Aune og Thomas Fasting.

*jeg tror man kanskje
kan slippe det men
det finnes alltid noen
sa vi se se meg er det ikke
kanskje, kanskje er det ikke
lurt å si det høyt.*

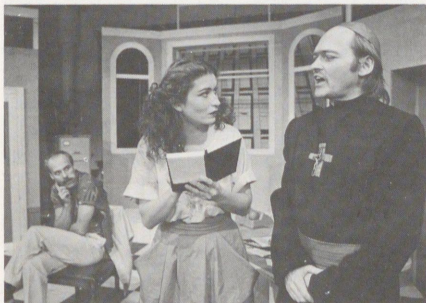
«Eg har det! En ny versjon!». Marit Hamdahl og Jan Erik Aune

Politiet diskuterer, på sitt vis. Marit Hamdahl, Jan Erik Aune og Thomas Fearnley.

stykket: seg selv - særlig sluttscenen
så direkte, så sterk
at det vanskelig
kan minnes av
vanskelig spill.

Fader Augusto, pavelig utsending... Jan Erik Aune, Liv Steen og Thomas Fasting.

«Når rett ska vær rett!». Thor Aamodt og Thomas Fasting.

«Forsiktig! Det er en bombe!». Marit Hamdahl, Jan Erik Aune, Thomas Fearnley, Thomas Fasting, Thor Aamodt og Liv Steen.

Dario Fo - den politiske gjøgler

For folk flest har teatret liten plass i bevisstheten og hverdagen, sjøl om vi som jobber med faget gjerne liker å tro noe annet. For å si det rett ut: **Teatret er på mange måter et dødt virkemiddel, hvis det ikke treffer folk spesielt hjemme i valg av tema og i hvilken holdning teatret har til temaet.**

Ta f.eks. et amatørteater som spiller en lokalrevy, der de fritt harsellerer med kjente saker fra lokalsamfunnet. Publikum er engasjert i sakene, skuespillerne er gode naboer og venner, og scenen blir et «friareal» der meninger og holdninger kan smelles ut i kjappe replikker eller viser — både til provokasjon og underholdning.

Sånne lokale amatørrevyskuespillere fører videre noe av det mest opprinnelige i teatret, nemlig gjøglertradisjonen. Det er ingen overdrivelse å si at det er de som i sterkeste grad opprettholder denne folkelige teaterformen her i Norge.

Gjøgleren har alltid turt å ta opp brennbare saker og gi dem en dristig, respektløs og uventet vri på scenen, sånn at publikum får ny og humørfylt innsikt. Alvoret ligger alltid på bunnen, mens formen er lekfull og harsellerende, og angrepene rettes helst mot makthaverne, de som tar de store beslutningene vi andre må forholde oss til.

Gjøglerne (også våre lokale revyskuespillere) kan gjerne benekte at de har politisk formål med gjøgleriene sine (som f.eks. Harald Heide Steen gjør), men virkningene blir alltid politisk, på en eller annen måte, i publikums hoder. Derfor er det sånn at de fleste **gjøglerne må bestemme seg for hvilken side i politikken de vil velge.**

Dario Fo er en av Italias største gjøglerer idag. Han har valgt å bli det han kaller «folkets gjøgler», og tar dermed klart standpunkt mot makthaverne der han synes det er viktig å bruke teaterkunsten sin til det.

Men hvorfor sammenligne Dario Fo med lokale revymakere — er ikke den ene reinspikka Italiaproff og det andre sidrompa norsk amatørskap?

Rent uttrykksmessig på scenen er det sant, men funksjonen det har for publikum er den samme. Det dreier seg i begge tilfeller om å ha engasjement i en sak, og vilje til å si noe viktig om den.

Hvorfor skal da offentlig eide norske teatre være redde for å ha et like klart engasjement? Vi som henter levebrødet vårt fra teaterarbeid er jo ikke «kunstnere løsrevet fra hverdag og samtid». Folk flest er ikke redde for å føre politiske diskusjoner så det smeller i veggene både på jobben og hjemme.

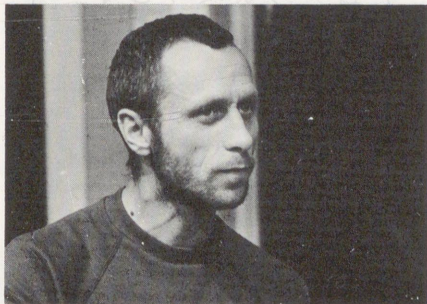
«FRITT FALL FRA FJERDE» ble skrevet i en kaotisk og politisk motsetningsfylt tid i Italia, der Dario Fo òvissst brukte sin gjøglerrolle i samfunnsdebatten. Stykket var med på å spre kunnskap og holdning blant publikum. Farsens groteske humor skapte latter, og latteren ble et våpen. Gjøglerløyene førte til at politiets rolle ble satt under kraftig debatt.

Vi mener at den debatten må komme 0dentlig igang i Norge også.

Derfor har vi valgt et **frodig gjøglerspill — for å kunne gi et humørfylt uttrykk for vårt engasjement** i det samfunnet vi lever i.

Ola Moum

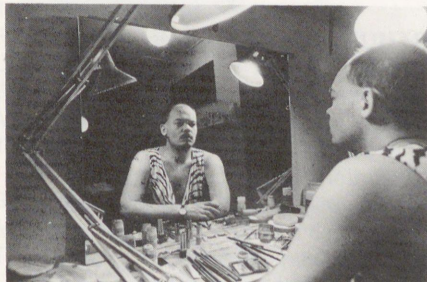
Gjestene denne gang

OLA MOUM

født 1947. Etter en trygg barndom og en rekke trygge utdannelsesforsøk, ble det endelig teater, med regiutdannelse på Trøndelag Teater. Debut 1973. På TT fram til 1978. Som dramaturg/instruktør på Hålogaland Teater fram til sommeren -83. Fra da av free-lancer. Siste jobber: «Gjøgleren kommer» (TT og TV), «Mamma Heks» (HT) «Benken» (TV, sendes februar 85). Neste jobb:

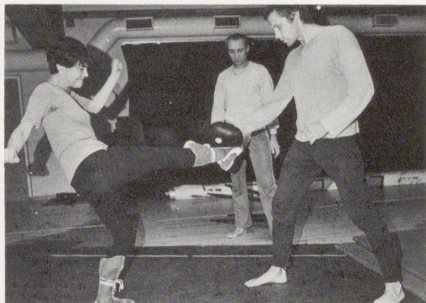
Prekenkurs for prestene i Tromsø presteskap.

SVEN HENRIKSEN

har inntatt skuespillernes plass foran speilet. På Nordland Teater har han stått bak dem, lagt sminke, klippet hår, farga det og laget parykker. Det har han holdt

på med i 10 år, bl.a. på Nationaltheatret, Operaen og Chat Noir. Sven er født i Malangen i Troms.

MORTEN KROGH

ansvarlig for kamptrening, er 8 ganger norsk og 4 ganger nordisk mester i fekting, og nådde kvartfinalen i OL 1972.

Hvorfor «kamptrening» Morten?

«Verbaldialog er viktigst i teatret, men i dette stykket er de fysiske uttrykksmidlene like viktige. Dario Fo er sjøl en mester i dette.

Farsens form krever at en mestrer det realistiske, før en kan lage karikaturer, derfor må fall, kolbøtter, slag osv. trenes inn nøye. Rytme, tempo, presisjon osv. er like viktige her som i replikkføringa.

Sjøl var jeg skeptisk da jeg ble spurt om å undervise ved Teaterskolen, men oppdaget fort at fekting er en slags fysisk replikkveksling.

I «FRITT FALL FRA FJERDE» gjelder det **ikke** fekting, men andre fysiske uttrykksmidler. Men like viktig for det».

Før han kom til Mo var han regiassistent og reservetrener ved Teatret Vårt i Molde. Stykket der, «Trafford Tanzi», foregår i en fribryterring og hovedtreneren var den britiske fribrytermester Brian Maxine. Fra Nordland Teater drar han til Torshovteatret, for igjen å jobbe med «Trafford Tanzi».

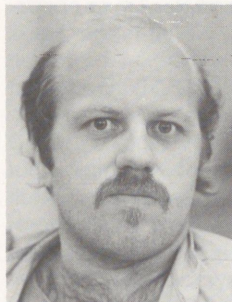
Vikarenes inntogsmarsj

Nordland Teater har i inneværende år tilsatt tre personer i vikariat, Arthur Eidsaunet som PR og organisasjonssekretær, Liv Hatle som amatørteaterinstruktør og Frank Berg som lydtekniker/inspisent.

LIV HATLE

født i Fræna. Lærerskole og tilleggsutdanning i kroppsøving, forming og norsk. Utdanning frå Laban Art of Movement Studio, England (1 år) og Dramastudio, Tampere, Finland (1 år). Finsk mellomfag (Stockh. univ.). Har arbeidd som lærar og som instruktør for barne- og ungdomsteater i Noreg og Finland, og har vore med i frie sceniske grupper. Har som free-lance journalist levert kulturstoff til aviser og tidsskrift, har laga program for NRK og har omsett finsk litteratur.

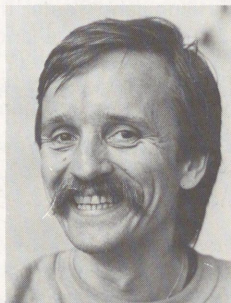

FRANK BERG

er Hemnesværing, som etter 10 år i utlen-

dighet er vendt heim. Han har stort sett vært på veien med turnerende band, fra lokalbandet Rockfilter til Jonas Fjeld, Øystein Sunde, Lill Lindfors, Pussycats, Arild Nyquist osv., osv.

Teaterlyd har det også blitt tid til, han har mixa lyd på Dag Frølands to siste revyer og Nationalteatrets teltteater i 1982. Det siste han jobba med før han kom til Nordland Teater, var en amerikansk turnéoppsetning av «West Side Story», som turnerte i Sverige.

ARTHUR EIDSAUNET

Iflg. eget utsagn naturalisert «ranværing», men født trønder av nord-norsk mor. Har jobba 8 år som lærer i Rana før han bega seg til Trondheim hvor han har studert drama, film og teater, jobba som journalist, miljøterapeut & fjøsørker (ikke midt i byen, men --).

På spørsmål om det er hans jobb å «selge teatret», flirer han og sier at han har ikke hørt at det er til salgs, men slår raskt om og svarer: «Ja, på en måte er det sånn, men det er teatrets **egenart** en må selge, og derfor er det noe annet enn å selge pølser».

Jubileumsforestilling

Vinteren/våren 85 er det fem år siden vårt første møte med publikum.

Jubileumsforestillinga blir «Ungen», av Oskar Braaten. Vi har valgt å ta utgangspunkt i originalteksten, men arbeider med en egen musikkdram-

tisk versjon. Som instruktør har vi fått tak i Donya Feuer, kjent fra mange års samarbeid med Ingmar Bergman. Den samme Bergman betegner «Ungen» som «en underbar pjäs». Det håper vi også dere vil si, når den tid kommer.

Takk!

Vi har ikke vært helt alene under prøveperioden. Ei gruppe på 8-10 personer har vært på flere prøver, diskutert stykkets innhold med oss, kommet med innven-

ninger og råd, og hjulpet oss fremover. Takk til dere alle, ingen nevnt - ingen glemt.

Turnéplan høst -84

Tirsdag 9.10 Generalprøve
Onsdag 10.10 Premiére Bodø
Torsdag 11.10 Bodø
Fredag 12.10 Bodø
Lørdag 13.10 Ørnes
Søndag 14.10 Fauske
Mandag 15.10 Sulitjelma
Tirsdag 16.10 Rognan

Søndag 21.10 Lødingen
Mandag 22.10 Narvik
Tirsdag 23.10 Ballangen
Onsdag 24.10 Oppeid
Søndag 28.10 Longyearbyen, Svalbard

Fredag 2.11 Sortland
Lørdag 3.11 Stokmarknes
Søndag 4.11 Svolvær

Mandag 5.11 Stamsund
Tirsdag 6.11 Ramberg
Onsdag 7.11 Sørvågen

Tirsdag 13.11 Brønnøysund
Onsdag 14.11 Vega
Torsdag 15.11 Sandnessjøen
Fredag 16.11 Herøyholmen
Lørdag 17.11 Mosjøen
Søndag 18.11 Hattfjelldal
Onsdag 21.11 Korgen
Torsdag 22.11 Hemnesberget

Søndag 25.11 Mo
Mandag 26.11 Mo
Tirsdag 27.11 Mo
Onsdag 28.11 Mo
Torsdag 29.11 Mo

22g040897

Milano 1969: Streiker/demonstrasjoner. Fascistisk terror. Gatekamper, politivold, bombeattentater (Landbruksbanken- 16 drept). Jernbanemannen Pinelli, anarkist, dør under avhør.